



# Het is zaak heldinnen met zorg te kiezen

Heldenverering kun je leren, aldus schrijfster en journalist **Siska Mulder**.

Door een voorbeeld te nemen aan de Amerikanen, bijvoorbeeld.

Heldinnen, waar, wie? Vind ze maar eens. We kampen hier met een chronisch heldinnentekort en ik vrees dat dat onze eigen schuld is. We weten simpelweg niet hoe het moet, ongegeneerd bewonderen, gewend als we zijn om alles, inclusief onszelf, te relativieren. Wie maar matigjes bewondert loopt zijn helden en heldinnen mis. Mijn tip: ga bij een Amerikaan in de leer. Toen ik een paar maanden in L.A. woonde, bemerkte ik dat het daar welmet van de beroepsbewonderaars. In de VS word je ongeremd toegejuicht als je iets bijzonders hebt bereikt: "Good for you!" Ook als je een hoogdravende toekomstdroom hebt, krijg je alle aanmoediging. Stel, je wilt een beroemd filmster worden terwijl je nog niet verder bent gekomen dan één minuscuul rolletje zonder tekst. ("Ik was die ene serveerster in scène 36 die een beleefd knikje geeft.") Of je wilt een bestseller publiceren terwijl je schrijfervaring niet verder reikt dan je dagboek. De polderbewoner zou niet weten waarom het zou lukken. De Hollywoodbewoner zou niet weten waarom het niet zou lukken. Die levenshouding maakt de kans op heldendom een stuk groter. Bewonder en laat u bewonderen, is het algehele motto. In Nederland ligt dat wel even anders; slechts een enkeling verkrijgt de heldinnenstatus. Sta je eenmaal op dat voetstuk, dan moet je vooral laten zien dat je ontzettend gewoon en jezelf bent gebleven, anders val je er net zo hard weer vanaf. Wacht even hoor, doen we hier niet iets fout? Het fijne aan een heldin is nou juist dat ze boven

het gewone leven uitstijgt.

Ach ja, we moeten het vereren nog een beetje leren. Begin daarom bescheiden met een voorbeeldvrouw, dan volgt de ware heldin vanzelf. Ik kies het liefst oudere voorbeelden omdat zij mijn toekomstdroom belichamen. Sonja Barend is er zo een. Zie hoe ver ze als journaliste is gekomen, varend op talent en intuïtie. (Dat laatste kan ik niet weten, maar dat is nou juist het ideale van een heldin: je kunt op haar projecteren wat je maar wilt.) En zie hoe waardig zij oud wordt, zonder haar rimpels weg te poetsen. Zo wil ik later ook worden. Op veilige afstand bewonder ik me te pletter. Dat ging overigens nog bijna mis toen ik Sonja Barend op straat tegenkwam. Zonlicht zette haar elegant opgestoken haren in brand, terwijl ze in het voorbijgaan naar me lachte. Schaapachtig lachte ik terug. Dat was dat en gelukkig maar; stel je voor dat ze een praatje over het weer was begonnen.

Van de voorbeeldvrouw is de stap naar een volwaardige heldin snel gemaakt. Stug doorbewonderen, luidt het devies. Wel is het zaak heldinnen met zorg te kiezen, zodat je er de rest van je leven mee voort kunt. De beste heldin is dan ook een dode heldin. Bij haar hoef je tenminste nooit bang te zijn dat ze zich van haar gewone kant laat zien. Schrijfster Renate Rubinstein valt voor mij in die categorie. Erudiet, scherp, geestig, ongenadig eerlijk... en zo kan ik nog wel even doorgaan. Bij deze roep ik haar officieel uit tot mijn heldin. Wie volgt? ☺

Begin bescheiden met een voorbeeldvrouw, dan volgt de ware heldin vanzelf